

COMPRA, LEE, DIFUNDE
La Verdad nº 107
(enero de 2021)
**Crisis mundial del sistema capitalista:
Los Estados Unidos y el mundo**

Sobre les eleccions a Madrid

La victòria del PP amb Isabel Díaz Ayuso en les eleccions a la Comunitat de Madrid del 4 de maig ha despertat molts debats i, per això, ens sembla necessari fer una valoració del que ha succeït. Referent a això partim de l'anàlisi immediata que feia l'editorial d'Informació Obrera, que deia que "el que caldria preguntar-se és per què una gestió de la sanitat, l'educació i els serveis públics nefasta per part de Govern Ayuso li ha permès, a malgrat tot, guanyar de nou les eleccions. Hi haurà qui li doni la culpa a la població treballadora, però el resultat no és altra cosa que el balanç que aquesta població fa de Govern de l'Estat que pretén dir-se progressista".

Per a aquest balanç, partim d'un primer fet: el caràcter limitadament democràtic d'aquests processos electorals, en particular per la influència tan determinant dels mitjans de comunicació, és a dir, del capital que els controla. Només cal pensar en com es va decidir aixecar -i més tard deixar caure- a Ciutadans.

No és la primera vegada

Per als qui s'esquincen les vestidures després de la victòria d'Ayuso, cal recordar un fet: des de fa 26 anys, el Partit Popular governa a la Comunitat de Madrid, sense cap interrupció, i amb majories fins i tot majors. Va haver-hi majories absolutes del PP en 1995 i 1999 amb Gallardón (amb el 51% i el 52% dels vots); el 2003, 2007 i 2011 amb Esperanza Aguirre (amb el 49%, 53% i 52% dels vots). Aquest últim, després de 2 anys de conèixer-se l'escàndol de corrupció de la Gürtel. Només el 2003 van guanyar les esquerres, una majoria mínima per un diputat. Però va venir el "tamayazo", la compra de dos diputats de PSOE, que va trencar aquesta majoria i va obligar a repetir les eleccions.

El que hi ha hagut en aquestes eleccions és, d'alguna manera, un retorn a la situació de 1995-2011, amb una reorganització del mapa de les dretes, la desaparició de Ciutadans, l'estancament relatiu de Vox i la suma de la immensa majoria dels seus vots a la candidatura d'Ayuso.

Per a alguns, la cosa té una explicació simple: "Madrid és de dretes". Bé, cal conèixer la base material que aporten a les dretes a Madrid els centenars de milers de persones els privilegis estan lligats a la pervivència del llegat franquista a l'Estat

monàrquic (forces armades i policials, judicatura, jerarquia catòlica, etc.), així com els multimilionaris que s'instal·len allà buscant els avantatges fiscals que els han garantit al llarg de 26 anys els governs de PP. Però aquests vots "segurs" no poden amagar el fet que Madrid segueix sent una comunitat on la classe treballadora és àmplia majoria.

Més valdria, en lloc d'invocar la força del destí i donar la culpa a la població treballadora, analitzar per què aquesta població obrera ha tornat a donar l'esquena a les forces polítiques que diuen representar-la.

Les xifres canten

En aquestes eleccions, la participació ha estat del 76,25%, enfront d'un 64,27% en 2019. Han votat 3.644.577 persones. En 2019 van votar 3.251.386. És a dir, han votat 393.191 persones més.

El PP ha tret 1.620.213 vots, enfront de 719.852 en 2019. Ha guanyat 900.361, més que duplicant els seus vots. Ha concentrat el vot de les dretes i s'ha menjat els vots perduts per Ciutadans i, possiblement, part dels perduts pel PSOE. Vox ha obtingut 330.660 vots, enfront de 287.667 en 2019. Ha guanyat 42.993 vots. Ciutadans ha tingut ara 129.216 vots, enfront dels 629.940 que va aconseguir en 2019. Se li han anat 500.724.

En resum, la suma de les tres dretes s'ha incrementat en 442.630 vots. En total, sumen 2.080.089.

Més Madrid ha tret 614.660 vots, enfront de 475.672 en 2019. Ha guanyat 138.988 vots. El PSOE ha obtingut 610.190 vots, enfront de 884.216 en 2019. Ha perdut 274.026 vots. Unides Podem ha tingut ara 261.010 vots, enfront dels 181.231 que va aconseguir en 2019. Ha sumat 79.779.

La suma de les tres esquerres s'ha reduït en 55.259 vots. En total, sumen 1.485.860 vots. No només perden vots. Sinó que no guanyen de nous votants i això expressa un rebuig polític. I l'avantatge de Más Madrid és que no està al govern.

Les tres dretes treuen, en conjunt, 594.229 vots més que les esquerres. Això vol dir, que l'increment de participació 393.191 persones- ha anat tot a les dretes. Dit d'una altra manera, les crides a "parar als feixistes" no han mobilitat el vot obrer en el seu conjunt (que ha baixat 55.259 vots), i probablement han servit per mobilitzar sectors de les dretes.

El PP, força més votada a localitats i barris obrers

Cal assenyalar que el PP és la força més votada a tots els municipis de Madrid, excepte en tres molt petits. I ho és, fins i tot, en totes les localitats del cinturó obrer de Madrid (encara que, en gairebé totes elles, la suma de les esquerres supera la de PP + Vox). Vegem les xifres:

Alcalá d'Henares 42.645 a PP i 9.736 a Vox enfront de 15.540 a Más Madrid, 19.926 al PSOE i 7.017 a Unides Podem.

Getafe 36.176 a PP i 8.663 a Vox enfront de 19.880 a Más Madrid, 23.671 al PSOE i 9.758 a UP.

Leganés 37.667 a PP i 8.418 a Vox enfront de 20.419 a Más Madrid, 24.525 al PSOE i 9.234 a UP.

Móstoles 46.180 a PP i 10.475 a Vox enfront de 19.706 a Más Madrid, 22.719 al PSOE i 8.536 a UP.

Parla 18.494 a PP i 6.578 a Vox enfront de 9.831 a Más Madrid, 11.618 al PSOE i 5.121 a UP.

Rivas-Vaciamadrid 18.125 a PP i 3.765 a Vox enfront de 13.386 a Más Madrid, 9.142 al PSOE i 5.929 a UP.

El mateix succeeix amb els barris obrers de Madrid:

Carabanchel 46.295 a PP i 8.874 a Vox enfront de 23.826 a Más Madrid, 22.269 al PSOE i 10.709 a UP

Vallecas 29.909 a PP i 7.347 a Vox enfront de 25.690 a Más Madrid, 25.461 al PSOE i 15.826 a UP

Villaverde 22.930 a PP i 5.206 a Vox enfront de 14.717 a Más Madrid, 15.543 al PSOE i 6.658 a UP

Com s'explica això?

No hi ha dubte que la pèrdua de vots de les esquerres, concentrada al PSOE, és l'expressió del rebuig obrer a una política, la del govern de coalició "progressista".

El govern, amb totes les seves components, ha deixat als partits franquistes la bandera de la llibertat, de la feina, fins i tot dels drets (veure la campanya diumenge a la nit de la supressió de la declaració compartida). És inaudit, els partits d'esquerra han estat els valedors dels confinaments irresponsables. De la llei mordassa, de la punta-da a la porta, de culpabilitzar als joves. Una política que apartava a molts joves normals de la idea de votar per ells ...

Les promeses de derogar les reformes

laborals segueixen sense complir-se, i es parla ara del "estatut dels Treballadors de segle XXI", pompós nom que encobreix una nova reforma laboral. La Llei Mordassa no només segueix en peu, sense que el ministre Marlaska s'ha convertit en el seu més acèrrim defensor. Lluny de derogar les reformes de pensions, el ministre Escrivà multiplica les propostes d'una nova reforma (que s'han compromès ja amb Brussel·les) amb un sol objectiu: baixar la despesa en pensions.

S'anuncien milers d'acomiadaments en la indústria, el comerç, la banca, l'hostaleria, i el govern no fa res.

I està, a més, la gestió de la pandèmia. El govern ha deixat fer a cada autonomia al seu gust, i no ha pres cap mesura ni en temes tan greus com el que ha passat en les residències a la primera onada. A falta de qualsevol altra mesura, el govern i les "esquerres" que el sostenen i donen suport han actuat com acèrrims defensors dels confinaments i els tancaments, que han provocat la ruïna de milions i greus conseqüències materials i psicològiques per a la immensa majoria.

El Govern treu pit amb "l'escut so-

cial", però els ERTO, principal mesura d'aquest escut, manté a prop de 700.000 treballadors, des de fa més d'un any, perden, com a mínim, el 25% dels seus salaris. I l'Ingrés Mínim Vital, l'altra "gran mesura" segueix sense arribar a les dues terceres parts de les persones que es va prometre que anaven a percebre-ho. El delegat de Govern, José Manuel Franco -que acaba de dimitir com a secretari del PSOE de Madrid- prohibia les manifestacions populars mentre permetia actes feixistes i antisemites.

Les mesures que s'anuncien són nous atacs a la població treballadora, com la supressió de la bonificació per declaració conjunta en l'IRPF o l'anunci d'introduir peatges per l'ús de les autopistes. Tot menys fer pagar a la banca i les multinacionals i pujar-los els impostos als rics.

A això cal sumar la passivitat de les direccions dels principals sindicats, el seu suport al govern que no compleix ni una sola de les seves reivindicacions.

La situació de la joventut és desesperada. Al 40% a l'atur i sense perspectives de treballar, es suma la situació de la joventut escolaritzada, a la qual els han subs-

tituït l'ensenyament presencial, l'únic veritable, per una pantalla. I a sobre pateixen una ofensiva de criminalització de la joventut, que porta un any sense poder divertir-se. Es queixarà algú de la "irresponsabilitat" d'aquests joves que han donat l'esquena a les "esquerres" a les urnes?

Una part al menys del vot a Ayuso als barris i localitats obrers expressa el rebuig al confinament, a la ruïna de milers de petits propietaris i comerciants, la misèria dels ERTO (més d'un any perden, com a mínim, un 25% del salari).

Un profund buit polític

Els resultats d'aquestes eleccions posen de manifest el profund buit polític de la classe treballadora i els altres sectors populars. En relació a la Majoria social, no hi ha partit que representi les seves reivindicacions. Ajudar a aixecar aquesta representació política és la tasca més important. I només es pot fer des de la defensa dels drets, dels serveis públics, de les conquestes democràtiques, dels drets dels pobles, de les reivindicacions, en suma, obrint, ahora, la via a un canvi polític i social, a la República del poble i per al poble.

Els nostres compromisos...

**La lluita per la sanitat pública,
les pensions, contra els acomiadaments,
la derogació de les reformes laborals i la llei
mordassa, continua ...**

http://www.informacionobrera.org/wp-content/uploads/2020/05/Suscripcion_actual.pdf

www.posicuarta.org

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta *Carta Setmanal*

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A), 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta